

les asyl. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en lokal kilde i hjemlandet vurderer, om et fremlagt dokument er ægte.

Derudover indhentes der bl.a. oplysninger i forbindelse med behandlingen af opholdssager, f.eks. ansøgninger om familiesammenføring.

Udenrigsministeriet bistår ligeledes politiet i bestræbelserne på at effektuere flest mulige udsendelser af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet – både for så vidt angår konkrete sager og i forbindelse med opgaver af mere generel karakter i forhold til enkelte lande. I forbindelse med konkrete udsendelsessager medvirker Udenrigsministeriet til, at udenlandske myndigheder udsteder indrejsetilladelser og rejsedokumenter, ligesom Udenrigsministeriet følger op på sager over for de relevante udenlandske myndigheder, når det er nødvendigt. Udenrigsministeriet yder derudover bistand af en mere generel karakter i forhold til politiets bestræbelser på at sikre udsendelse af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet. Udenrigsministeriet medvirker i den forbindelse bl.a. til gennem dialog med myndighederne i forskellige lande at gøre opmærksom på den folkeretlige forpligtelse til at lade egne statsborgere indrejse.

Udenrigsministeriets medvirken til indhentelse af oplysninger er således af væsentlig betydning for at sikre det bedst mulige grundlag for afgørelserne i udlændingesager og for at sikre en effektiv udsendelse af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Udenrigsministeriet er i dag blandt de myndigheder og organisationer, som indstiller medlemmer til Flygtningenævnet. De nævnsmedlemmer, der indstilles fra Udenrigsministeriet, er kendetegnet ved at have en betydelig viden om udenrigsforhold, herunder ofte en detaljeret viden om enkelte lande eller regioner.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 2, skal Udenrigsministeriet ikke længere være repræsenteret i Flygtningenævnet. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 58, samt bemærkningerne hertil.

Regeringen finder det imidlertid af afgørende betydning, at Udenrigsministeriets særlige ekspertise vedrørende disse forhold fastholdes som led i asylproceduren, således at afgørelser i asylsager træffes på et velunderbygget grundlag. Tilsvarende hensyn gælder ved behandlingen af andre typer af udlændingesager.

Det foreslås på den baggrund, at det lovfæstes, at Udenrigsministeriet skal bistå udlændingemyndighederne og politiet med at indhente nærmere oplysninger til brug for behandlingen af sager eller grupper af sager efter udlændingeloven.

Med lovforslaget sikres det således, at Udenrigsministeriet også fremover medvirker ved oplysningen af udlændingesager, herunder asylsager.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 51.

5.3. Behandlingen af sager i åbenbart grundløs-proceduren

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 53 a, stk. 3, kan Udlændingestyrelsen – efter at sagen har været forelagt for Dansk Flygtningehjælp – bestemme, at afgørelsen i en asylsag, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for Flygtningenævnet (åbenbart grundløs-proceduren).

Udlændingestyrelsen vurderer på baggrund af en samtale med asylansøgeren, om den pågældende ansøgning må anses for åbenbart grundløs. I den forbindelse formulerer Udlændingestyrelsen en begrundet indstilling om styrelsens opfattelse af sagen, hvorefter sagen forelægges for Dansk Flygtningehjælp, der herefter afholder en samtale med asylansøgeren. Hvis Dansk Flygtningehjælp er enig i, at ansøgningen er åbenbart grundløs, udfærdiger Udlændingestyrelsen et begrundet afslag på asyl til asylansøgeren. Hvis Dansk Flygtningehjælp derimod ikke er enig i Udlændingestyrelsens vurdering af ansøgningen som åbenbart grundløs, vurderer Udlændingestyrelsen sagen på ny. Såfremt Udlændingestyrelsen fortsat finder, at der bør meddeles afslag på ansøgningen om asyl, behandles sagen herefter i normalproceduren, hvilket indebærer, at sagen automatisk indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2.

Åbenbart grundløs-proceduren blev indført ved lov nr. 574 af 19. december 1985 om ændring af udlændingeloven med henblik på at lette sagsbehandling og sagspresset i Flygtningenævnet. Det blev samtidig forudsat, at samtalerne med Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp skulle foregå under anvendelse af to forskellige tolke, at samtalen med Dansk Flygtningehjælp skulle finde sted i Dansk Flygtningehjælps lokaler, samt at Dansk Flygtningehjælps samtale skulle foregå mindst et døgn efter samtalen med Udlændingestyrelsens medarbejder (den såkaldte nat-teregel).

Siden efteråret 1994 har der endvidere været anvendt en særlig hurtig åbenbart grundløs-procedure ved behandlingen af asylansøgninger indgivet af personer fra visse lande, der som udgangspunkt ikke er flygtningeproducerende. Det drejer sig for tiden f.eks. om Polen og de baltiske lande. Denne særlig hurtige sagsbehandling benævnes åbenbart grundløs haster-procedure. Ved indgivelse af asylansøgningen udta-